

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.200/05

Brčko, 29.09.2005. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kadrić Zijada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice V. N. iz B., zastupane po punomoćniku O. M., advokatu iz B. i umješača na strani tužiteljice K. K., V. K. i J. A., svi iz B., protiv tuženog S. M., vlasnika PP Ž. iz B., zastupanog po punomoćniku M. S., advokatu iz B., radi smetanja posjeda prava stvarne služnosti stanovanja, odlučujući o žalbi tuženog protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.505/00-I od 11.03.2005. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.09.2005. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženog se odbija i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.505/00-I od 11.03.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem je utvrđeno da je tužiteljica posljednji mirni posjednik prava stvarne služnosti stanovanja na stanu u B. u ul..., te da je tuženi istu smetao u posljednjem mirnom posjedu prava stvarne služnosti mirnog stanovanja time što je u oktobru mjesecu 2000. godine počinio produženo smetanje posjeda tužiteljice postavivši u svom poslovnom prostoru ventilator velike snage koji se nalazi neposredno ispod prozora tužiteljice, zatim hladnjaču i kompresor velike snage koji je takođe postavio ispod prozora dnevne i spavaće sobe tužiteljice, a koji uređaji proizvode buku nedozvoljene jačine, te uznemiravaju tužiteljicu u posljednjem mirnom posjedu prava služnosti mirnog stanovanja u navedenom stanu, a koje smetanje traje od mjeseca oktobra 2000. godine, pa do danas.

Istim rješenjem naloženo je tuženom da ukloni iz prostora ispod stana tužiteljice veliki ventilator i hladnjaču sa kompresorom ispod prozora stana tužiteljice, ili da izvede tehničke zahvate na navedenim uređajima tako da nivo buke svede na 40 dB (A) po danu i 30 dB (A) u noći, te je zabranjeno tuženom svako takvo i slično smetanje posjeda tužiteljice, a sve u roku od 8 dana, po pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Posljednjim stavom izreke rješenja tuženi je obavezan da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.651,40 KM u roku od 8 dana po pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedenog rješenja tuženi je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se žalba uvaži pobijano

rješenje preinači u smislu žalbenih navoda, odnosno tako da sud tužiteljicu odbije sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim.

U odgovoru na žalbu tuženog tužiteljica je istakla da su navodi žalbe neosnovani, pa je predložila da se osporeno rješenje potvrdi.

Nakon što je pobijano rješenje ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 5/00, 1/01, 6/02 i 11/05) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga.

Tuženi je u žalbi istakao da je prvostepeno rješenje doneseno uz bitne povrede odredaba postupka, međutim, nije naveo propis koji reguliše bitnu povredu na koju želi ukazati, niti je naveo činjenice na osnovu kojih bi se moglo zaključiti o kojoj bitnoj povredi se radi, pa ovaj sud navedeni žalbeni prigovor nije mogao ispitati.

Tužiteljica u ovom sporu traži posjedovnu zaštitu u odnosu na tuženog jer je tuženi, kako to proizlazi iz navoda tužbe i navoda tužiteljice u prvostepenom postupku, u oktobru mjesecu 2000. godine ispod prozora stana u kome tužiteljica stanuje – stan u B., u ul... – postavio u svom poslovnom prostoru ventilator velike snage, a zatim postavio i hladnjaču i kompresor velike snage ispod prozora dnevne i spavaće sobe, koji uređaji proizvode buku nedozvoljene jačine, sve od postavljanja pa do danas. Kako tuženi i pored zahtjeva tužiteljice da obezbjedi stvaranje buke dozvoljene jačine to nije učinio, tužiteljica u ovom postupku traži posjedovnu zaštitu (zaštitu posjeda prava služnosti mirnog stanovanja).

Prvostepeni sud je tužiteljici, kako to proizlazi iz obrazloženja pobijanog rješenja posjedovnu zaštitu pružio saglasno odredbi člana 122 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 11/01 i 8/03) u vezi sa članom 196. istog zakona, jer je dokazala postojanje relevantnih činjenica za posjedovnu zaštitu, odnosno dokazala je da je bila u mirnom posjedu prava služnosti stanovanja na stanu u B., u ul..., u oktobru mjesecu 2000. godine i da je u posjedu i sada, a da je tuženi izvršio smetanje posjeda prava služnosti stanovanja tužiteljice na taj način što su uređaji koje je isti postavio u oktobru 2000. godine, proizvodili buku nedozvoljene jačine i još uvijek proizvode buku iznad dozvoljene jačine, što je suprotno odredbi člana 196. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH koja propisuje da se nekretninom ne smije služiti, ni koristiti na način da zbog toga na tuđu nekretninu slučajno ili po prirodnim silama dospije prekomjerna buka, obzirom na namjenu koja odgovara toj nekretnini u skladu sa mjestom i vremenom, pa je vlasnik nekretnine koja je izložena prekomjernim imisijama ovlašten da zahtjeva od vlasnika nekretnine sa koje imisije potiču, da preduzimanjem prikladnih mjera ubuduće spriječi ili smanji prekomjerne imisije, odnosno da zahtjeva da uznemiravanje prestane.

Navedena odluka prvostepenog suda, po ocjeni ovoga suda, ne dovodi se u sumnju navodom žalbe da je tuženi dobio rješenje od nadležnog organa da ispunjava uslove za rad, a kojim je istom data dozvola za postavljanje rashladne komore. Naime, nije sporna činjenica da tuženi za obavljanje djelatnosti za koju je dobio odobrenje mora koristiti rashladne uređaje, međutim, odobrenje za rad svakako ne znači odobrenje da rashladni uređaji stvaraju buku iznad dozvoljene.

Ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud na osnovu nalaza Instituta iz T. pouzdano utvrdio da je nivo buke iznad dozvoljene jačine i to 2000. godine i sada. Neosnovana je tvrdnja tuženog u žalbi da je nalaz ovog Instituta nepouzdan jer nije razdvojen nivo buke od vozila i nivo buke od rashladnih uređaja, obzirom da iz obrazloženja prvostepenog rješenja proizlazi da je u nalazu Instituta upravo konstatovano da nivo buke od saobraćaja ne utiče na nivo buke od rashladnih uređaja, jer su rashladni uređaji iza zgrade, a zgrada služi kao brana za buku od saobraćaja.

Tužiteljica u prvostepenom postupku nije osporila činjenicu na koju tuženi posebno ukazuje u žalbi, a koja se odnosi na to da je isti preduzeo određene radove za otklanjanje buke koju proizvode rashladni uređaji. Ta činjenica, međutim, po mišljenju ovoga suda, ne može proizvesti dejstvo na koje ukazuje tuženi (da eliminiše njegovu odgovornost) jer je nivo buke i pri ponovnom mjerenju od Instituta iz T. (mjerenju koje je izvršeno nakon preduzetih radnji od tuženog) iznad dozvoljenog.

Obzirom da je nivo buke i sada. nakon preduzimanja određenih radnji od tuženog, iznad dozvoljenog prvostepeni sud je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio materijalno pravo kada je tužbeni zahtjev tužiteljice usvojio.

Sa navedenih razloga, valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 307 tačka 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Gligorević Ruža